Senátor Tomáš Jirsa setrvává v dogmatech o Šumavě

Senátor Tomáš Jirsa kritizoval v deníku Právo dne 14. 2. 2018 situaci, kdy, podle jeho tvrzení, Šumava vysychá a může za to management lesů Správy NP. Pan senátor bohužel opakuje mnohokrát vyvrácená klišé o tom, jak zde ubývá voda, protože Správa NP nechala lesy sežrat kůrovcem, a nesází nové stromy. Rádi bychom proto uvedli několik faktů:

1. Správa NP Šumava vysadila v roce 2017 přes půl milionu sazenic listnatých dřevin a jedle. Z minulých let jsou tyto výsadby tak velké, že jen starost o ně Správu NP značně finančně a personálně vyčerpává. Na místech kde v minulých 25 letech existence NP Šumava došlo k odumření dospělého patra gradací kůrovce je dnes v průměru skoro 4 000 mladých stromů na hektar. Naprostá většina z přirozené obnovy a menší část (ca 10-20%) z výsadeb. V místech dnešních bezzásahovek (které jsou kritizovány nejvíce) roste lesní ekosystém zvaný horská smrčina. V té v posledních 10 tisících letech vždy naprosto převažoval smrk (více než 90%) nad ostatními druhy, a sázet zde listnáče (mimo jeřábu) je nesmysl, ekologicky to pro ně není vhodné prostředí.
2. Množství vody v povrchových tocích Šumavy se za posledních skoro 70 let nezměnilo. Data Českého hydrometeorologického ústavu (ČHMÚ) jasně ukazují, že suchých let s nízkými průtoky bylo dokonce více v 60. letech 20. století než jich je dnes. To, že stav lesa v povodí ovlivňuje odtokové poměry velmi málo, či dokonce vůbec, lesníci a hydrologové vědí již mnoho desetiletí. Ukazují to například experimenty prováděné v Beskydech od 50. let minulého století, stejně jako opravdová katastrofa severočeských lesů zničených kyselým deštěm a posléze vykácených v 70. a 80. letech minulého století. Ani sucho ani povodně se po tomto dramatu nedostavily.
3. Zřejmě tedy nepřekvapí, že co se týče množství podzemních vod, hodnotí již zmiňovaný ČMHÚ situaci na Šumavě jako normální. Mapa k nahlédnutí na http://portal.chmi.cz/aktualni-situace/sucho#, poslední aktualizace je z minulého týdne.

Pokud má pan senátor péči o naše lesy, navrhujeme mu, aby se soustředil na skutečnou lesnickou kalamitu zejména na severní Moravě, Českomoravské Vysočině a v jižních Čechách (tedy i v jeho senátorském obvodu). Tam všude byl v neúspěšném boji s kůrovcem vykácen les na více než deseti tisících hektarech, a rozsáhle holiny o velikosti stovek hektarů jsou opravdu ohrožené erozí a ekologickou degradací. Exministr Jurečka ji označil za největší kůrovcovou kalamitu od doby, kdy se vedou lesnické záznamy. Zde je bohaté pole pro konstruktivní návrhy politiků jak pozměnit management hospodářských lesů v ČR (a národní parky nejsou hospodářské lesy). Šumava je dnes v porovnání s tímto lesnickým Armagedonem oázou vzorné péče a porozumění tomu, jak les funguje a co potřebuje. Pan senátor ale opakovaně útočí jen na NP Šumava. Zřejmě hledá způsob jak získat politické body skrz medializaci domnělých problémů v NP. Ty ale nejdříve musí sám vytvořit, protože ve skutečnosti neexistují.

Prof. RNDr. Jakub Hruška, CSc., Prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc., Prof. RNDr. Jaroslav Vrba, CSc., Prof. Ing. Jiří Kopáček, CSc., Prof. Ing. Miroslav Svoboda, Ph.D., Prof. Ing. Josef Fanta, Prof. RNDr. Karel Prach, CSc., Prof. RNDr. Pavel Kindlmann, CSc., doc. PaeDr. Jan Farkač, Ph.D., RNDr. František Pojer. CSc., Mgr. Zdenka Křenová, Ph.D., PhDr. Ivan Rynda (autoři jsou členy platformy „Vědci pro Šumavu“)

16. 2. 2018
Tento text byl odeslán jako reakce redakci deníku Právo